

Nước Việt - Hôm nay (2)

Khủng hoảng bất động sản của Việt Nam có thể tồi tệ đến mức nào?

Thị trường bất động sản chới với, liệu Việt Nam có thành Trung Quốc thứ hai?

130 tỷ đồng cứu trợ nạn nhân cháy chung cư bị treo vì chính quyền 'cần tính toán'

Bẫy trung bình

Đề thi cho Tại chức

Khủng hoảng bất động sản của Việt Nam có thể tồi tệ đến mức nào?

Capture à partir de : [baotienngdan](https://www.baotienngdan.com)

[Reuters](#)

[Cù Tuấn](#), biên dịch

27-10-2023

HÀ NỘI, ngày 26 tháng 10 (Reuters) – Một năm khó khăn đối với lĩnh vực bất động sản của Việt Nam đã chứng kiến các công ty phát triển bất động sản không thể trả nợ lãi, trong bối cảnh khủng hoảng tín dụng do các biện pháp không đúng lúc của chính phủ gây ra, mặc dù các rủi ro lan tỏa đã bị hạn chế.

Dragon Capital, Quỹ đầu tư chủ chốt tại Việt Nam cho biết, mảng bất động sản có thành tích tệ nhất trong tháng trước trên sàn giao dịch chứng khoán Thành phố Hồ Chí Minh, với mức giảm gần 16% trong tháng.

Điều đó đã hạn chế hai năm biến động về cổ phiếu của các nhà phát triển, lan rộng sang trái phiếu doanh nghiệp hồi năm ngoái, ảnh hưởng đến hoạt động phát triển dự án và để lại những khu bất động sản “ma” cao cấp.

NHỮNG CÔNG TY BẤT ĐỘNG SẢN NÀO ĐANG GẶP RẮC RỐI?

Novaland là công ty phát triển bất động sản niêm yết lớn nhất gặp khó khăn khi cổ phiếu giảm hơn 80% trong một năm, sau khi công ty trở

hạn thanh toán lãi trái phiếu trong và ngoài nước, gây ra tranh chấp với một số chủ nợ quốc tế.

Cổ phiếu của công ty bất động sản niêm yết lớn nhất – Vinhomes, một phần của tập đoàn lớn nhất Việt Nam VinGroup, đã giảm 6,2% vào thứ Sáu xuống mức thấp nhất kể từ tháng 3, sau khi công ty này phát hành trái phiếu chuyển đổi mới để trả nợ vay.

Theo VISRating, một công ty thuộc sở hữu một phần của Moody's, các công ty chưa niêm yết khác nhưng đã không thanh toán được các khoản nợ gần đây bao gồm Hưng Thịnh Corp, một công ty phát triển bất động sản lớn ở miền Nam Việt Nam, và Vạn Thịnh Phát, với chủ tịch của công ty này đã bị bắt trong một cuộc trấn áp tham nhũng hồi năm ngoái.

Các tòa nhà trống rỗng với nội thất chưa hoàn thiện đang nằm trơ tại “thị trấn Địa Trung Hải” của nhà phát triển Sun Group trên đảo Phú Quốc, trong khi khung xương của những tòa nhà cao tầng chưa hoàn thiện đang nằm cạnh những tòa tháp cao sáng đèn ở Hà Nội là do một công ty phát triển khác, Sunshine, xây dựng.

Và áp lực đang gia tăng, với trái phiếu bất động sản trị giá khoảng 6 tỷ USD sẽ đáo hạn mỗi năm trong năm nay và năm tới, gấp gần ba lần so với năm 2022.

RỦI RO LAN TỎA SẼ XẢY RA NHƯ THẾ NÀO?

Vào tháng 9, Ngân hàng Phát triển Châu Á đã cảnh báo về khả năng lan tỏa sang ngành ngân hàng từ những bất thường trong trái phiếu doanh nghiệp và thị trường bất động sản Việt Nam, mặc dù trái phiếu gặp khó khăn chỉ chiếm một phần nhỏ trong tổng tín dụng ngân hàng.

Jean Xavier của S&P Global cho biết “không có nguy cơ lây lan lớn”, nhưng ông cảnh báo về sự phát triển chậm trong các lĩnh vực tiêu dùng quan trọng và tác động tiêu cực đến các lĩnh vực liên quan chặt chẽ đến bất động sản, như xây dựng và các sản phẩm xây dựng.

NGÂN HÀNG NÀO ĐANG BỊ ẢNH HƯỞNG NHẤT?

S&P Global cho biết, mức độ gắn kết của hệ thống ngân hàng với lĩnh vực bất động sản lên tới khoảng 25% tổng số khoản vay, chủ yếu thông qua các khoản thế chấp, tuy nhiên, chúng không được coi là rủi ro nhờ có việc làm ổn định.

S&P Global cho biết, trái phiếu doanh nghiệp đang chiếm khoảng 3% tổng số khoản cho vay của các ngân hàng, trong đó ước tính khoảng 1/3 đến một nửa có liên quan đến tài sản.

Các ngân hàng gắn kết nhiều nhất với lĩnh vực bất động sản là Ngân hàng Đông Nam Á (SAB), Ngân hàng Hàng Hải (MB), Ngân hàng Thương mại Á Châu (ACB), Ngân hàng Việt Nam Thịnh Vượng (VP Bank) và Sacombank, theo dữ liệu năm 2022 được VISRating trích dẫn.

Trong số này, chỉ có VP Bank được xếp vào nhóm ngân hàng cho vay nhiều nhất.

KHỦNG HOẢNG ĐÃ BẮT ĐẦU NHƯ THẾ NÀO?

Các nhà phân tích đổ lỗi những rắc rối tồi tệ nhất cho một chiến dịch chống tham nhũng kéo dài mà chính quyền đã đẩy mạnh vào cuối năm ngoái.

Họ coi vụ bắt giữ bà Trương Mỹ Lan, Chủ tịch Tập đoàn Vạn Thịnh Phát Holdings vào tháng 10/2022 vì tội gian lận tài chính, là bước ngoặt khiến niềm tin sụt giảm.

Vụ bắt giữ này tuân theo các quy định cứng rắn hơn về tính minh bạch và phát hành trái phiếu doanh nghiệp riêng lẻ được thông qua vào tháng 9 năm đó, đồng thời trùng với thời điểm kinh tế suy thoái, khiến chính quyền buộc phải đình chỉ chúng vài tháng sau đó do thị trường đóng băng.

Việc phát hành trái phiếu bị đình trệ và các khoản vay ngân hàng giảm, khiến chính phủ liên tục thúc giục các tổ chức cho vay tăng cường tín dụng.

VIỆT NAM CÓ LÀ MỘT TRUNG QUỐC MỚI?

Trong khi các biện pháp không đúng thời điểm của chính phủ Việt Nam, nợ cao và tình trạng dư cung của các công ty là nguyên nhân gây ra những khó khăn cho lĩnh vực bất động sản ở cả hai quốc gia, thì điều kiện ở Việt Nam khác với nước láng giềng.

Xavier Jean của S&P cho biết, triển vọng dài hạn của Việt Nam là tích cực hơn khi dân số quốc gia này trẻ hơn và tầng lớp trung lưu ngày càng mở rộng sẽ khiến nhu cầu về bất động sản ở mức cao.

Ông nói thêm, Việt Nam có tình trạng dư cung và đầu cơ bất động sản ít nghiêm trọng hơn khi so với Trung Quốc, trong khi đóng góp của bất động sản cho nền kinh tế Việt Nam cũng nhỏ hơn.

(1USD =24.606 đồng).

Thị trường bất động sản chới với, liệu Việt Nam có thành Trung Quốc thứ hai?

27/10/2023

VOA Tiếng Việt

Capture à partir de :[voatiengviet](https://www.voatiengviet.com)

Nhiều khu căn hộ cao cấp ở Việt Nam xây xong bỏ không vì không có người mua (Hình ảnh chỉ mang tính minh họa)

Bất động sản Việt Nam đã trải qua một năm lao đao khi chứng kiến các công ty xây dựng trễ hạn trả tiền lời ngân hàng, trong bối cảnh tín dụng thắt chặt do các biện pháp không đúng lúc của chính phủ, mặc dù rủi ro tác động dây chuyền đã được hạn chế.

Cổ phiếu bất động sản là nhóm có thành tích tệ nhất trong tháng trước trên thị trường chứng khoán Thành phố Hồ Chí Minh, với mức giảm gần 16%, Dragon Capital, công ty quản lý quỹ hàng đầu ở Việt Nam, cho biết.

Sự sụt giảm này là diễn biến mới nhất sau hai năm cổ phiếu của các tập đoàn xây dựng gặp hỗn loạn và đến năm ngoái thì lan sang trái phiếu doanh nghiệp, gây khó khăn cho việc thực hiện các dự án và để lại những tòa nhà ma vốn là khu căn hộ cao cấp.

Công ty xây dựng nào đang chới với?

No Va Land là công ty niêm yết lớn nhất đang gặp nạn khi mà cổ phiếu của họ đã giảm hơn 80% trong một năm, sau khi họ không thể trả lãi trái phiếu trong và ngoài nước khi đáo hạn, khiến họ gặp bế tắc với một số chủ nợ quốc tế.

Cổ phiếu của hãng xây dựng bất động sản lớn nhất được niêm yết trên sàn chứng khoán, Vinhomes, công ty con của tập đoàn Vingroup

lớn nhất nước, hôm 27/10 đã giảm 6,2% xuống mức thấp nhất kể từ tháng Ba, sau khi họ phát hành trái phiếu chuyển đổi mới để tìm nguồn tiền trang trải các nghĩa vụ.

Các công ty chưa niêm yết khác vỡ nợ gần đây gồm có Tập đoàn Hưng Thịnh, tập đoàn xây dựng lớn ở phía Nam và Vạn Thịnh Phát mà vị chủ tịch của họ đã bị bắt hồi năm ngoái trong chiến dịch chống tham nhũng, theo VISRating, vốn do Moody's sở hữu một phần.

Các tòa nhà trống trơn với nội thất dang dở ở 'khu phố Địa Trung Hải' của chủ đầu tư Sun Group trên đảo Phú Quốc, trong khi khung sườn của những tòa nhà cao tầng chưa hoàn thiện nằm bên cạnh những tòa tháp bóng loáng ở Hà Nội do một tập đoàn khác là Sunshine đang xây dựng.

Và áp lực đang gia tăng khi mà lượng trái phiếu bất động sản trị giá khoảng 6 tỷ đô la Mỹ sẽ đáo hạn trong năm nay và năm tới, gần gấp ba lần so với năm 2022.

Rủi ro lan sang các ngành khác là bao nhiêu?

Hồi tháng Chín, Ngân hàng Phát triển Châu Á đã cảnh báo về rủi ro khủng hoảng bất động sản lan sang khu vực ngân hàng từ những bất thường trên thị trường trái phiếu doanh nghiệp và thị trường bất động sản, mặc dù số trái phiếu gặp khó khăn chỉ chiếm một phần nhỏ trong tổng tín dụng ngân hàng.

Ông Jean Xavier của S&P Global cho biết 'không có nguy cơ lớn về tác động dây chuyền' nhưng cảnh báo các lĩnh vực tiêu dùng chính sẽ bị chậm lại và các ngành liên quan chặt chẽ với bất động sản, như các sản phẩm xây dựng, sẽ bị tác động tiêu cực.

Những ngân hàng nào bị ảnh hưởng nhiều nhất?

S&P Global cho biết mức độ dính líu của hệ thống ngân hàng vào lĩnh vực bất động sản chiếm khoảng 25% tổng tín dụng, chủ yếu thông qua các khoản tín dụng thế chấp, tuy nhiên không được coi là rủi ro nhờ vào thị trường việc làm mạnh mẽ.

Trái phiếu doanh nghiệp chiếm khoảng 3% tổng tín dụng của các ngân hàng, S&P Global cho biết, ước tính từ 1/3 đến một nửa trong số trái phiếu này có liên quan đến bất động sản.

Các ngân hàng dính nhiều nhất vào bất động sản là Southeast Asia Bank, Maritime Bank, Asia Commercial Bank, Vietnam Prosperity Bank và Sacombank, dữ liệu năm 2022 được VISRating dẫn ra cho thấy.

Trong số này, chỉ có VP Bank nằm trong số các ngân hàng cho vay lớn nhất.

Hỗn loạn bắt đầu thế nào?

Các nhà phân tích cho rằng những khó khăn lớn nhất có nguyên do là chiến dịch chống tham nhũng kéo dài mà Đảng Cộng sản đã đẩy mạnh vào cuối năm ngoái.

Họ coi vụ bắt giữ bà Trương Mỹ Lan, Chủ tịch Tập đoàn Vạn Thịnh Phát, hồi tháng 10 năm ngoái về tội gian dối phát hành trái phiếu là bước ngoặt dẫn đến niềm tin vào thị trường giảm sút.

Vụ bắt giữ diễn ra sau khi chính quyền ban hành các quy tắc khắt khe hơn về tính minh bạch và phát hành trái phiếu doanh nghiệp riêng lẻ hồi tháng Chín năm ngoái, vốn xảy ra vào lúc kinh tế tăng trưởng chậm lại, do đó giới chức buộc phải ngưng thực hiện các quy định này vài tháng sau đó, khi thị trường đóng băng.

Phát hành trái phiếu đã đình trệ và các khoản vay ngân hàng giảm, khiến chính phủ liên tục thúc giục các nhà băng tăng cường cho vay.

Liệu có phải là Trung Quốc mới?

Mặc dù các biện pháp không đúng lúc của chính phủ, gánh nợ cao của các tập đoàn và cung vượt cầu là nguyên nhân gây ra những khó khăn của lĩnh vực bất động sản ở cả Việt Nam và Trung Quốc, điều kiện ở Việt Nam có phần khác.

Triển vọng dài hạn ở Việt Nam là tích cực hơn, Xavier Jean thuộc S&P cho biết, khi dân số trẻ hơn và tầng lớp trung lưu tăng trưởng giữ cho nhu cầu bất động sản ở mức cao.

Việt Nam có tình trạng dư thừa nguồn cung bất động sản và đầu cơ ít nghiêm trọng hơn Trung Quốc, ông nói thêm, trong khi đóng góp của bất động sản vào quy mô GDP cũng ít hơn Trung Quốc.

[130 tỷ đồng cứu trợ nạn nhân cháy chung cư bị treo vì chính quyền 'cần tính toán'](#)

27/10/2023

VOA Tiếng Việt

Capture à partir de :voatiengviet

Vụ cháy chung cư ở Hà Nội là vụ cháy thương tâm nhất ở Việt Nam trong hơn 20 năm qua. Số tiền quyên góp được hơn 130 tỉ đồng hỗ trợ cho các nạn nhân vụ cháy chung cư ở Hà Nội đến nay vẫn chưa được giải ngân do chính quyền 'cần tính toán chu đáo' mặc dù các nạn nhân đang trong tình cảnh khốn khó, theo tìm hiểu của VOA.

Vụ cháy chung cư tư nhân ở phố Khương Hạ, phường Khương Đình, quận Thanh Xuân, Hà Nội, xảy vào nửa đêm 12/9 đã gây hậu quả thảm khốc với 56 người chết và 37 người bị thương.

Vụ hỏa hoạn thương tâm này đã gây rúng động cho người dân cả nước với nhiều phong trào quyên góp được phát động để góp phần xoa dịu nỗi đau cho các nạn nhân và giúp họ ổn định lại cuộc sống.

Ủy ban Mặt trận Tổ quốc các cấp ở Hà Nội, cơ quan đứng ra tiếp nhận tiền cứu trợ, đã nhận được tổng số tiền hơn 130 tỉ đồng ở thời điểm dừng tiếp nhận hôm 16/10, tờ Tuổi Trẻ cho biết. Tuy nhiên, một số tờ báo khác cho biết số tiền này chỉ có 110 tỉ đồng.

Tuy nhiên, ngoài khoản tiền 6 tỉ đồng đã được chi khẩn cấp để hỗ trợ các nạn nhân ổn định chỗ ở, cung cấp nhu yếu phẩm, trang thiết bị sinh hoạt, đến nay số tiền còn lại vẫn bị chính quyền Hà Nội treo lại, chưa phân phát cho các nạn nhân, báo chí trong nước đưa tin.

Tuổi Trẻ dẫn lời ông Nguyễn Sỹ Trường - phó chủ tịch Ủy ban Mặt trận Tổ quốc Hà Nội – giải thích rằng phương án giải ngân số tiền đã được chính quyền quận Thanh Xuân xây dựng xong nhưng 'còn chờ ý kiến các ngành để có sự thống nhất'.

Ông Trường trước đó vào ngày 27/9 từng nói với báo chí rằng quận Thanh Xuân còn phải đánh giá mức độ thiệt hại của từng hoàn cảnh, từng hộ gia đình mới xây dựng được phương án hỗ trợ 'đúng mục đích, có ý nghĩa lâu dài'.

Nói với Tuổi Trẻ, bà Trần Phương Linh, chủ tịch Ủy ban Mặt trận Tổ quốc phường Khương Đình dẫn ra nghị định của Chính phủ để biện

hộ rằng sau khi dừng tiếp nhận, họ có ‘20 ngày để lên phương án hỗ trợ cho các nạn nhân’.

Do đó, phải đến ngày 6/11, tức là gần hai tháng sau khi xảy ra vụ hỏa hoạn thì chính quyền mới công bố phương án chi tiền như thế nào, theo lời bà Nguyễn Lan Hương - chủ tịch Ủy ban Mặt trận Tổ quốc Hà Nội được Tuổi Trẻ dẫn lại.

Bà Hương nói chừng nào có phương án phân bổ tiền cứu trợ thì chính quyền sẽ giải ngân ‘ngay và công khai’.

Bên cạnh xin ý kiến các ngành, phương án phân bổ tiền cứu trợ cần phải chờ lãnh đạo thành phố Hà Nội phê duyệt nữa, bà Linh cho biết.

Tờ Công an Nhân dân cho biết các nạn nhân vụ hỏa hoạn ‘đang ngóng chờ số tiền cứu trợ này’ vì cuộc sống của họ hiện rất khó khăn sau khi ngọn lửa đã thiêu cháy hết tài sản của họ và họ cũng mất đi chỗ ở.

Ở Việt Nam, Ủy ban Mặt trận Tổ quốc các cấp là cơ quan đứng ra tiếp nhận và điều phối các hoạt động cứu trợ khi xảy ra thiên tai hay thảm họa.

Trên diễn đàn Quốc hội, đại biểu Phạm Văn Hòa của tỉnh Đồng Tháp được tờ Lao Động dẫn lời chỉ trích chính quyền Hà Nội chậm trễ trong việc cứu trợ người dân đang khốn khó.

“Nếu đưa cho tư nhân thì làm là xong rồi. Do vậy, phải xem lại cách nghĩ, cách làm của mình, sao cho hết tinh thần trách nhiệm với dân. Còn nếu vướng những văn bản lỗi thời, lạc hậu, không phù hợp phải sửa ngay, chứ không thể có tiền mà để đó,” ông Hòa được Lao Động dẫn lời nói.

Bẫy trung bình

Capture à partir de :[baotienngdan](https://baotienngdan.com)

Nguyễn Đắc Kiên

17-10-2023

Trong cuộc trò chuyện mới đây với nhà báo Kim Hạnh, bà Phạm Chi Lan có nhắc đến lời cảnh báo từ năm 2010 của ông Homi Kharas, chuyên gia kinh tế trưởng của Ngân hàng Thế giới (WB), tại hội nghị WB công bố Việt Nam thoát khỏi ngưỡng nước nghèo bước vào nhóm các nước có thu nhập trung bình, tổ chức tại khách sạn Sheraton Hà Nội.

Khi đó, ông Homi Kharas cảnh báo Việt Nam có “nguy cơ rơi vào bẫy thu nhập trung bình là rất lớn”. Ông lấy dẫn chứng, các nước xung quanh như Malaysia, Thái Lan, Indonesia v.v... đều là những nước vượt qua ngưỡng nghèo rất sớm so với Việt Nam nhưng hiện (năm 2010) vẫn loay hoay ở mức thu nhập trung bình.

Bà Phạm Chi Lan kể tiếp: “Sau hội nghị tôi nói cảm ơn ông đã cảnh báo, nhưng tôi lo là Việt Nam còn rơi vào bẫy thu nhập trung bình thấp, chứ không phải thu nhập trung bình. Ông Homi Kharas mới nói: Có thể như vậy thật, nhưng tôi không thể nói thẳng ra. Chuyện đó Việt Nam các bạn phải biết với nhau để cố gắng vượt lên, từ mức thu nhập trung bình thấp lên mức vừa rồi lên trung bình cao. Điều đó đòi hỏi rất nhiều nỗ lực và cải cách mới có thể được”.

Đến nay, 2023, ngoài Malaysia và Thái Lan đã lên mức thu nhập trung bình cao, thì Việt Nam lẫn Indonesia v.v... vẫn loay hoay ở mức thu nhập trung bình thấp, đúng như lời cảnh báo của ông Homi Kharas năm nào.

Nhưng chuyện này tôi sẽ nói sau, bữa nay tôi muốn nói đến một thứ bẫy trung bình khác, có thể ít vĩ mô hơn, nhưng về sâu xa nó cũng thiết thân gắn bó với cái bẫy trung bình nói ở trên.

Về nguyên tắc, một nhà làm phim tìm vào trường học như một cách bán vé sĩ (số lượng lớn) thì không có gì là sai cả. Nó cũng giống như nhà sản xuất phần mềm tìm vào kênh trường học bán các ứng dụng số (tôi có nói bữa trước) vậy. Họ không sai.

Vấn đề ở đây là họ đang lợi dụng ưu thế áp đặt của kẻ mạnh (nhà trường, thầy cô) đối với những người yếu thế (học trò, phụ huynh) để bán một sản phẩm mà, hoặc là người mua không có nhu cầu, hoặc là có chất lượng thấp đến mức họ sẽ không chấp nhận mua trong hoàn cảnh bình thường.

Bằng cách làm này, các nhà sản xuất có thể dễ dàng đạt được mục đích mĩ mãn về thương mại, nhưng đó là thành quả ngắn hạn. Về dài hạn, thành công quá dễ dàng về mặt thương mại có thể sẽ làm thui chột đi năng lực sáng tạo, và động lực để đổi mới, cải tiến sản phẩm của họ. Bởi vì họ thấy với một sản phẩm trung bình, thậm chí tệ hại, họ vẫn bán được và thu lợi nhuận cao thì đâu cần nhọc công đổi mới, cải tiến chi cho mệt, đúng không?

Đây chính là một loại bẫy trung bình.

Tỷ phú Phạm Nhật Vượng có thể xem là một (case study) điển hình của loại bầy trung bình này. Tại sao ông Vượng có thể dễ dàng thành công với bất động sản nhưng lại thất bại với tất cả các lĩnh vực khác mà ông từng nhảy vào?

Câu trả lời có lẽ đã được chính ông Vượng hé lộ trong một video clip ông nói chuyện với nhân viên Viettel cách đây vài năm. Trong clip đó, ông Vượng kể chuyện sa thải một giám đốc điều hành “Tây lông” sau một thời gian ngắn vị này giúp ông xây dựng lên hệ thống bán lẻ Vinmart. Khi đó ông nói, đại loại kiểu: bọn “Tây lông” nó không hiểu Việt Nam, nên ông buộc phải thay thế bằng người Việt, và lập tức thấy ngon hơn, vận hành trơn tru hiệu quả hơn rất nhiều.

Ừ. Chết ở cái chỗ lập tức thấy “ngon hơn, vận hành trơn tru” hơn đó đó. Cái bọn “Tây lông” mà ông ngứa mắt ấy, nó làm việc theo nguyên tắc, theo kỷ luật quản trị nghiêm ngặt. Nó sẽ làm khó cho nhân viên của ông, và rất nhiều khi cả chính ông nữa. Giống như khi đi vào cao tốc, muốn quay xe có khi ông phải đi cả chục, trăm ki-lô-mét mới quay đầu được, nhưng ông và nhân viên của ông đi đường làng quen rồi, thích dừng-đỗ-quay xe, đi theo lối tắt, lối mở bất cứ lúc nào cũng được, bây giờ “Tây lông” người ta bắt phải đi cả chục, cả trăm ki-lô-mét mới cho quay đầu thì chịu sao nổi?

Ông thấy nguyên tắc, tiêu chuẩn, quy trình quản trị của “Tây lông” rườm rà, ông muốn sửa chỗ nọ, cắt chỗ kia, người ta không chịu (mà rõ là ông thuê về, trả lương nhé) thì ông chịu sao nổi. Phải đuổi cổ ngay, đưa mấy đứa Việt Nam dễ bảo (lương thấp hơn nữa) vào, ông nói sao cũng chịu, vậy là “hiệu quả, trơn tru hơn”, đúng không?

Đúng. Quá đúng. Thế cho nên chỉ mấy năm sau ông bán Vinmart, ông đóng cửa Vsmart, ông ngừng sản xuất xe xăng v.v...

Trong khi với lĩnh vực bất động sản, chỉ cần chiếm được một khu đất đắc địa với giá rẻ, xây nhà lên bán là kiểu gì cũng có lời, thậm chí siêu lời, thì các lĩnh vực khác, như bán lẻ, hay sản xuất hàng công nghệ đòi hỏi lối tư duy, lối kỷ luật, và những nguyên tắc hoàn toàn khác, mà có thể ông Vượng không thể nào “tiêu hóa” nổi.

Những thứ nguyên tắc, tiêu chuẩn, những thứ kỷ luật quản trị nghiêm ngặt của bọn “Tây lông” mà ông thấy rườm rà đó, nó khiến ông Vượng và nhân viên của ông khó chịu trong ngắn hạn, nhưng nó sẽ giúp ông và công ty của ông đi đường dài, và phát triển bền vững.

Bi kịch là lối tư duy ngắn hạn “ăn xổi ở thì”, của ông Vượng không phải là cá biệt, thậm chí, nó khá phổ biến trong giới doanh nhân của chúng ta.

Làm sao vừa hạ giá thành, vừa nâng cao chất lượng sản phẩm mà vẫn sản xuất được nhiều hơn, thu được lợi nhuận cao hơn?

Kinh nghiệm của Tây Âu đã chỉ rõ rồi: Phải tìm cách đổi mới quản trị, nâng cao năng suất, cải tiến công nghệ (người Tây Âu làm việc này từ thế kỷ 18-19, với những tấm gương về tinh thần đổi mới quản trị như Taylor, Fayol, xem: “Tổ chức công việc theo khoa học”, Nguyễn Hiến Lê, xuất bản lần đầu năm 1949). Nhưng không. Chúng ta chọn con đường dễ dãi hơn: Bớt xén nguyên liệu, bớt xén quy trình, tăng giá bán sản phẩm. Đó là “tầm nhìn hạn hẹp”, là “tư duy ngắn hạn”, là lối “ăn xổi ở thì”, là con đường sẽ dẫn chúng ta đi thẳng vào “bẫy trung bình” vậy.

Chấp nhận, thỏa hiệp, chưa nói có khi còn dễ dãi tung hô những sản phẩm, nhưng thứ trung bình (kể cả trong lĩnh vực văn hóa, nghệ thuật), thì đỉnh cao của chúng ta sẽ mãi mãi ở mức “trung bình” mà thôi.

Ai cũng biết câu “kẻ thù của cái tốt nhất là cái tốt”, nhưng chúng ta có khi còn tệ hơn, đó dường như đang tôn vinh những thứ “trung bình”, những thứ “phẩm hạng thấp kém”. Vậy thì chúng ta sẽ đi tới đâu?

[Một góc nhìn về nghệ thuật]: Với tư cách người từng làm thơ, từng mày mò học viết văn và từng có ít nhiều quan tâm đến nghệ thuật, tôi mạo muội có vài nhận xét như vậy: Cái thiếu của chúng ta là những nhà phê bình nghệ thuật nghiêm khắc. Ta chỉ có những “con buôn” và những nhà phê bình tầm tầm dễ dãi. Bằng cách tung hô hay phê phán (để lấy le), họ không những chẳng thúc đẩy hay giúp nghệ sĩ mở ra các chân trời sáng tạo mới, mà thậm chí còn kéo người nghệ sĩ (nếu có manh nha vượt lên được) về cái mức tầm tầm của họ, và sau đó là chìm chết người nghệ sĩ xuống dưới vũng bùn của ảo vọng tiếng tăm và thành công chớp nhoáng.

[Đề thi cho Tại chức](#)

Capture à partir de : [baotienngdan](https://baotienngdan.com)

[Chu Mộng Long](#)

27-10-2023

Nhà trường yêu cầu ra đề thi, đáp án gửi cho Phòng Khảo thí, người ra đề phải ký niêm phong. Vậy mà học viên cứ nhắn tin hoặc điện thoại léo nhéo xin đề.

Có lớp khiêm tốn chỉ xin cái “đề cương”. Mình hỏi “đề cương” là cái gì vậy? Học viên chuyển luôn cho cái mẫu để thầy tham khảo. Thì ra là có thầy cho vài ba câu hỏi và đáp án luôn. Giống nhưng gọn hơn cái đề cương mà ông Sở, ông Phòng cấp cho học sinh phổ thông học và làm bài trong mỗi kì thi.

Đang cáu nhưng không khỏi bật cười khi nghĩ một giảng viên đại học như tôi cũng phải cần học viên cấp cho cái “mẫu” mới có thể làm “đề cương” được!

Mình chẳng nhận phong bì của lớp nào nên im lặng cho xong. Mà ở trên lớp, ngay đầu giờ và cuối môn học, mình nhắc đi nhắc lại, rằng đề mở, rất thực tế, cứ động não mà làm. Thời gian trên lớp toàn là hỏi đáp, coi như chỉ thi lại nội dung đã hoạt động trên lớp. Sao lại phải có câu hỏi và đáp án cho trước thì mới thi được?

Chiều nay bận rộn đủ thứ công việc nhưng điện thoại thì réo liên tục. Ghét, không bắt máy. Mở máy ra thì thấy tối hậu thư: “Em xin đề thi môn thầy, ngày mai là thi thầy ơi”. Định làm ngơ, nhưng hỏi ngược cho bớt nóng: “Các thầy cô phải nộp trước đề thi cho các bạn?” Học viên trả lời: “Em xin đề thầy để em soạn và làm bài...”

Việt Nam

Em xin đề thi môn
thầy ngày mai là thi
thầy ơi!
Em cảm ơn thầy

13:42

Lớp ở đâu vậy?

Đã gửi

Các thầy cô nộp đề
cho bạn?

Đã gửi

Em xin đề thầy để em
soạn và làm bài . Em
cảm ơn thầy

+

Tin nhắn

➤

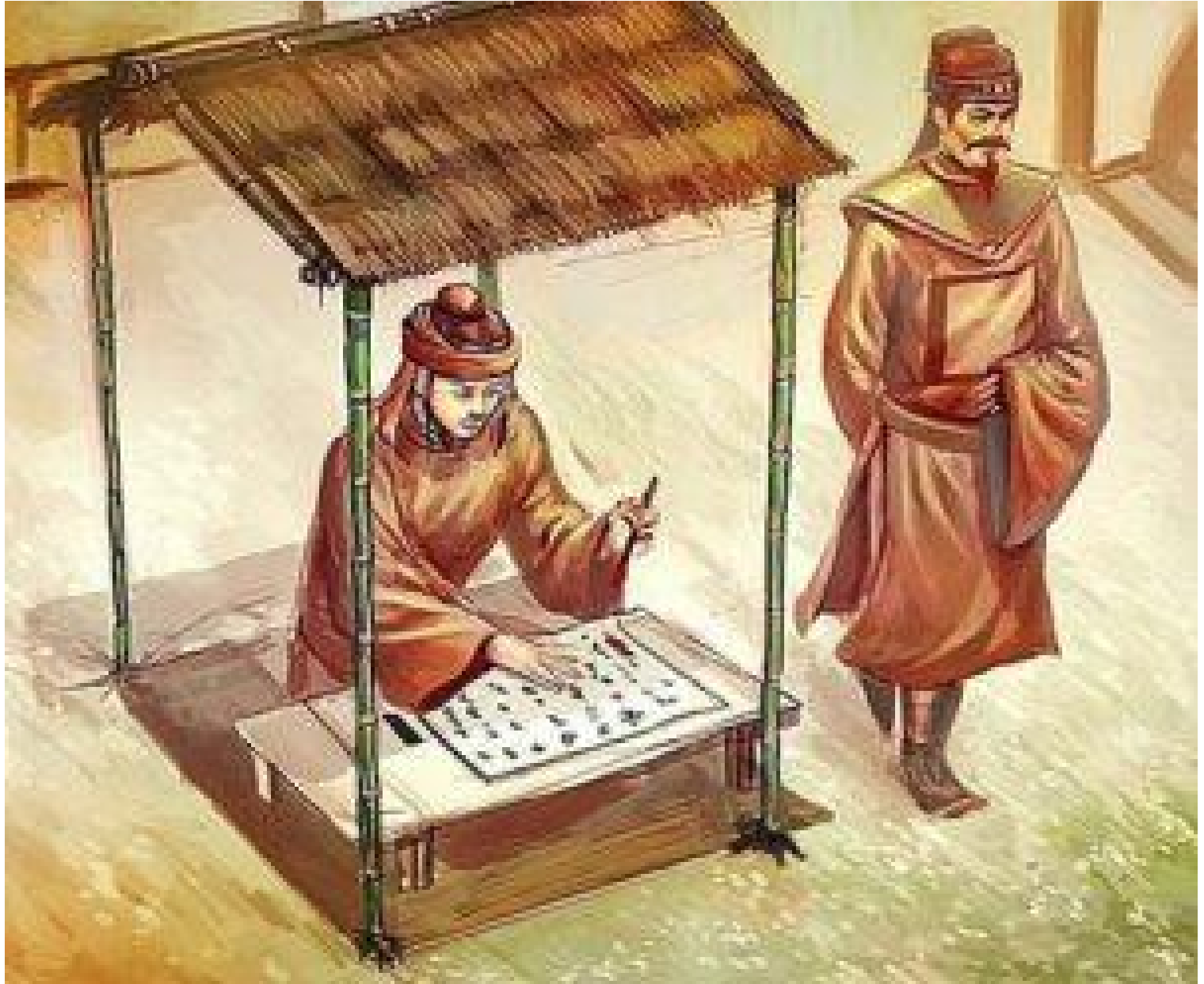
Không nói tôi cũng hiểu, nhiều thầy không cho cả đề và đáp án cho học viên thì cũng chuyển đề trước cho lớp trưởng. Lớp trưởng hoặc thuê người làm hoặc phân công soạn trước và vào phòng thi cả lớp cùng chép.

Hôm nay thì tôi rất hào hiệp chuyển trước luôn cái đề thi cho học viên. Chỉ một câu:

“Nếu bạn chỉ biết chờ người khác làm sẵn rồi thi nhau đớp, tộp thì nên chọn làm nghề gì cho thích hợp?”

Ra đề và chuyển cho học viên xong, tôi cứ hình dung sắp tới chấm bài sẽ khá vui. Dù đề thi chính thức không phải vậy, nhưng chắc chắn không ít học viên sẽ như cái máy tự động, chép bài làm sẵn theo yêu cầu của đề này.

Mong họ trả lời trung thực: Đó là nghề giáo! Vì học viên toàn là thầy cô giáo học hệ liên thông. Mỗi năm đào tạo đến cả vạn học viên hệ này đấy!

Ảnh minh họa: Thi cử ngày xưa. Nguồn: Internet

Đề thi trên có thể cũng giúp cho ông Thuyết, ông Thống tham khảo để hiểu “dạy học phát triển năng lực” là phát triển cái năng lực gì trong cái cách giáo dục của các ông!

Biết là Bộ trưởng, Hiệu trưởng và nhiều thầy cô khó chịu khi lần đầu tiên tôi dám tiết lộ cái “bí mật cuộc đời” này, nhưng chẳng lẽ giữ bí mật suốt đời để dân ta bị lừa mãi?

Cũng không biết mấy ông bà nghị có nhột không khi bấm nút thông qua điều luật đánh đồng bằng chính quy và tại chức? Học viên tại chức khi thi cho ra kết quả cũng ở 3 mức: 1) đỗ cao, 2) đỗ, 3) đỗ thấp; trong đó 90% là đỗ cao đấy!

